

1778/ΠΙΙ/26 (15)
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ Π4γ
σχ. 258, 260· πρβλ. 255

Πρακτικό. Κύρος της αποφάσεως αιρετοκρισίας και των σχετικών με αυτήν εγγράφων. Επικύρωση του περιεχομένου της με μαρτυρική κατάθεση των αιρετών κριτών. Ανακοίνωση στο δευτεροβάθμιο τρανσυλβανικό δικαστήριο.

// 1778 : μαρτίου : 26/15

^{2/} Έδιδαβάσαμεν την πρωσταγήν όπου μᾶς ἤλθεν ἀπό την Καμάραν, γραμμένην ^{3/} μαρτίου 10- και την ἐλλάβαμαν μαρτίου 24. (εἰς) τὴν ὁποίαν μέσα ἦτον ^{4/} περικλυσμένη μία Ἰστάντζια τοῦ Δημήτρη Κῶσμα, μαζὴ μὲ τὴν ^{5/} κρίσιν ὅπου οἱ ἐρετώκριτοι, ⁶ : ὀνομαζωμένοι (εἰς) τὴν ἴδιαν κρίσιν, ^{6/} τοῦ ἔκαμαν. μαζὴ καὶ ἡ ὁμολογία ὅπου αὐτός, καὶ ἡ ἀδελφῆτου Ζαμ.^{7/} φύρα, μαζὴ μὲ τὸν ἀνδραντῆς Κάρων Ἰωάννου (εἰς) τοὺς ἄνωθεν ^{8/} ἐραιτοκριτὰς ἔδωσαν. (εἰς) τὴν ὁποίαν προσταγήν μᾶς ἐρωτᾶ τὸ ^{9/} ἔκλαμπρον τεζαουραριάτον, διὰ νὰ δώσωμεν τὴν ἀπόκρισιν ^{10/} ἐὰν αὐτὰ (εἶ)ναι ἀλ(ει)θινά; ὅθεν ἡ κουμπανία κράζωντας τοὺς ἐραιτο.^{11/} κριτὰς τοὺς ἔδ(ει)ξεν τὴν προσταγήν τῆς Καμάρας καὶ τὰ πε<ρι>κλυσ.^{12/} μένα ἐν αὐτῇ ἐρωτώντας τοὺς ἐὰν οὕτως ἔχ(ει), οἱ ὅπιοι παρ(ει)σιάζων.^{13/} τὰσμας καὶ τὰ καθωλικά γραῖμματα, τόσον τῆς ὁμολογίας ὡ.^{14/} σὰν καὶ τῆς κρίσεος, τὰ ὁποία διαβαζωντάστα ἦτον ὅμοια ^{15/} καὶ ἀπαράλακτα, λέγωντας καὶ ἐκ στόματος ὅτι οὕτως ἀλ(ει)θῶς ^{16/} (εἶ)ναι καὶ ἡ ὑπόδεσης, πλὴν ἡ Ζαμφύρα οὐτε αὐτὴν τὴν ^{17/} ὑπόδεσιν δὲν ἔστερξεν, καὶ οὕτως ἀποκρίθ(ει)μεν μέσα (εἰς) τὴν ^{18/} καμάραν, καὶ ἔστω.

^{19-22/} Ἰωάννης Τζηγγ(ού) πρ, Κόνσταντίνος. Αρπάσις πρ, κυρήτσης χατζή τύχ(ου), Γεώργιος Ἰ: μάρκ(ου) πρ, γεοργις βελλεράς [μον.], Ἰωάννης Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος πρία.

στ. 2-10 Ερώτημα του Θησαυροφυλακίου προς το Κριτήριο για να αποφανθεί αν είναι γνήσια τα έγγραφα που περιέχουν α) την απόφαση αιρετών κριτών, β) την αντιπροσφυγή του Δ. Κόσμα (πρβλ. εγγρ. 244, 254-255), και γ) το συνυποσχετικό («ὁμολογία») των διαδίκων για την αιρετοκρισία (*compromissum*). Αυτό ήταν αναγκαίο, επειδή προφανώς αυτά ήταν γραμμένα στα ρουμανικά ή/και στα ελληνικά¹.

στ. 10-16 Επίδειξη των πρωτοτύπων εγγράφων του συνυποσχετικού και της αποφάσεως αιρετοκρισίας από τους αιρετούς κριτές και σύγκριση με τα αντίγραφα που διαβιβάστηκαν στο Κριτήριο από το Θησαυροφυλάκιο. Προφορική μαρτυρία των αιρετών κριτών για τη γνησιότητα.

στ.16-18 Αντίρρηση της αδελφής για τη γνησιότητα των εγγράφων².

Το Κριτήριο αποφαινεται μόνο για το κύρος των εγγράφων –κάνει δηλαδή ένα είδος πραγματογνωμοσύνης–, διότι δεν υπήρχε πρόβλημα ισχύος και εφαρμογής της³.

1. Τα δύο αδέρφια ήταν Ρουμάνοι, ενδεχομένως και ο σύζυγος της αδελφής, που όμως μπορεί να ήταν και Σικούλος. Οι αιρετοί κριτές πρέπει να ήταν μέλη της Κ που γνώριζαν ρουμανικά, λόγω των συναλλαγών τους ή της προηγούμενης διαμονής τους στις Ρουμανικές Ηγεμονίες (βλ. και ΕΚΣ, σσ. 36 επ., 53 επ.). Για τη γλώσσα, πρβλ. αν. εγγρ. 44, 126 στ. 6 και σχετικό σχόλιο.

2. Βλ. σχ. εγγρ. 260.

3. Βλ. ό.π., σ. 198. Για την αιρετοκρισία στο δίκαιο της Κ, βλ. ό.π., σσ. 95, 173, 176 σημ. 74, 187, 192, σημ. 168. Πρβλ. για το μεταβυζαντινό δίκαιο, Σύμβαμα Δ 7· Εξάβιβλο 1.4.1, 47-67· Μαλαξό ΦΠΑ΄· Νομοκριτήριο 120.1-4· Βακτηρία Κ 21· Νομικόν ΛΔ΄ §1-26· πρβλ. επίσης Μεν. Τουρτόγλου, «Η αίρετοκρισία στα νησιά του Αιγαίου και του Ιονίου πελάγους (17^{ος}-19^{ος} αι.)». *Επιβιώσεις του Δικαίου των Βυζαντινών*», *Μελετήματα ιστορίας ελληνικού δικαίου*, III, Αθήνα 2000, σσ. 241-250· Despina Tsourka-Papastathi, «Les institutions du droit privé : Mécanismes d'équilibre entre systèmes de droit concourants et concurrents», *Actes du XXe Congrès international des Études byzantines (6e Séance plénière, Paris 19-25 août 2001–Byzantina-Metabyzantina*, επιμ. Paolo Odorico), Paris, EHESS [Dossiers Byzantins-2], 2003, σσ. 161-163· πρβλ. επίσης Efi Basdra, «L'institution de l'arbitrage dans le droit de l'ère post-byzantine – Le cas de l'île de Paxi», *Études Balkaniques–“Cahiers Pierre Belon”*, 10 (2003), σσ. 65-91, όπου συνοπτική παρουσίαση των διατάξεων περί αιρετοκρισίας των μεταβυζαντινών συμπληρωματικών συλλογών στις σσ. 75-84.

258

1778/III/30 (19)
χ. Γεωργίου Ι. Μάρκου

978/φ 114r-v
σχ. 257, 260

Απόφαση οριστική. «Επ'αναφορά» διαδικασία.

Απειλή αρνησιδικίας ως κύρωση για απρεπή διατύπωση αγωγής.

²³/ 1778 : μαρτίου : 30/19

²⁴/ Ἡ Ζα||μφύρα Μπ|ε|<α>κάν δια μέσον τουῦ ἐπιτρόπουτῃς¹ Μήχαελ Μήλερι ἐπρόσφερεν ²⁵/ (εἰς) τὴν κουμπανίανμας, μίαν Ἰστάντζιαν ζ(ει)τῶντας φω(ρίνια) RF 300"- ²⁶/ δια χρ(εἰ)αντῃς. ζ(ει)τῶντας και

